

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, jeg egentlig er faldet over, er, at hr. Morten Helveg Petersen siger, at regeringen prioriterer sine løfter højt, altså at regeringen agter at gennemføre det, den har lovet. Jeg er meget glad for, at det er gået op for Det Radikale Venstre, at det faktisk er vores agt at gennemføre det, vi lover, og kan vi gøre endnu mere godt, vil vi også gerne gøre det. Sådan er det.

Angående Velfærdskommissionen vil jeg sige, at det er sådan: Ønsker man, at noget skal gennemføres, eller ønsker man ikke, at det skal gennemføres? Man har lov til at bruge sin politiske erfaring: Ønsker man at få projekter gennemført i Folketinget nu eller siden hen, eller ønsker man ikke at få projekter gennemført? Det er vel det, der er kendetegnet for politisk erfaring, og den erfaring må man jo sige at statsministeren har, selv om nogle siger, at han mangler politisk mod eller dømmekraft eller lederskab.

Kl. 16.30

Jeg har aldrig kunnet se, at det at springe ud fra Rundetårn skulle være udtryk for særligt lederskab eller for særligt mod. Jeg mener i virkeligheden, at det, det drejer sig om, også når det gælder politisk lederskab, er at se, hvilke forbedringer man er i stand til at føre igennem i det danske folkestyre. Målet må vel være at se, hvad der kan forene Folketinget, og hvad man kan få igennem. Det afgørende er jo ikke retorikken, men hvilke forbedringer for danskerne man rent faktisk er i stand til at gennemføre. Det, danskerne skal leve af, er jo forbedringer og ikke retorik.

Det er altså i virkeligheden det samme med vore valgløfter. Det er dem, vi som minimum gennemfører, og jeg synes, det af både principielle grunde og reale grunde er meget klogt af statsministeren netop at fokusere på, hvilke bæredygtige ting Folketinget kan samles om. Så kan det godt være, at nogle topdirektører ikke kommer til at opleve, at topskatten fjernes her og nu.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tænker nu mere på de 40.000 eller måske 50.000 ekstra arbejdspladser, der kan skabes. Det burde da være en opgave, der var værd at tage fat på, og det er derfor, jeg ikke forstår, at regeringen på forhånd afskriver de rigtige redskaber, for hvis man fraskriver sig de redskaber, er man

jo nødt til at gøre endnu mere på andre områder, hvis man vil tage det, Velfærdskommissionen fremlægger, alvorligt.

Man kan selvfølgelig vælge at gå den anden vej og sige: Jamen det tager vi ikke alvorligt. Vi vil kun diskutere de to temaer, som vi har defineret og plukket ud på forhånd. Men mener finansministeren virkelig, at det er klogt? Er det virkelig svaret på fremtidens udfordringer?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg mener, det er meget klogt at fraskrive sig det uvirkelige; det mener jeg virkelig. Jeg mener, det er meget klogt at være realist, og jeg mener navnlig, at når man skal bedømme de forslag, man forelægger Folketinget, er det meget klogt at være realist og se på, hvad man tror, man kan få igennem: Hvad er det for et spor, der kan trække forslaget gennem den politiske verden? Det tror jeg er meget klogt at tage udgangspunkt i.

Statsministeren har jo ikke sagt, at der kun er to punkter, men at der i hvert fald er to områder, som kan trække projektet videre. Det er nok også klogt at fokusere på dem frem for på noget, som man på forhånd ved ikke kan trække projektet videre. Jeg mener, det er meget dumt at lægge op til noget, som i virkeligheden blot vil kuldsejle. Det skulle gerne være sådan, at der er en mening med det, man har sat i gang, altså at det er muligt at gennemføre det, i stedet for at forsøge at gennemføre noget, som man på forhånd ved er umuligt. Det er da at foregøgle vælgerne, hvad dansk politik faktisk går ud på med det Folketing, der sidder nu, eller med det Folketing, der kommer i den næste valgperiode.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Man kan altid se og høre, når finansministeren har en dårlig sag, for så bliver ministeren mere og mere dynamisk.

Når det skal forklares, at der er givet mere til det ene og det andet område, forskning osv., er det, som om finansministeren ser bort fra, at det, man normalt sammenligner med – altså hvor stor en del af bruttonationalproduktet der gives – ikke betyder så meget mere. Jeg hørte det også fra tidligere ordførere. Men sagen er jo, at der gives en mindre og mindre andel af bruttonationalproduktet til offentligt forbrug. Man kan se i finansministerens egen publikation, at fra 2005 til 2007 vil det offentlige forbrug falde med